

[Aage Fogh.]

bemærkning, at det allerede nu er halvandet år siden, oppositionen kom med sine forslag om en skattnedsættelse på 800-900 mill. kr. Det ærede medlem ville fremhæve, at oppositionen samtidig foreslog store nedskæringer, store besparelser, men de viste sig at være lidt luftige, og jeg tror, det var sundest for nationens økonomi, at vi ikke fulgte oppositionen.

Der var et afsnit i det ærede medlems tale, jeg slet ikke forstod. Det var om virkningerne på pristallet, alt efter som skatterne indregnes eller ikke indregnes. Så vidt jeg forstod det ærede medlem, havde han den opfattelse, at hvis man indregnede disse skatter, ville pristallet stige, hvilket igen ville give sig udslag i stigende lønninger og hvad dertil hører. Hvis jeg har forstået dette rigtigt, må jeg sige, at det efter min mening er fuldkommen forkert, men måske kan det ærede medlem hr. Henry Christensen, der er medlem af pristalsnævnet, bedre forklare det ærede medlem hr. Harald Nielsen det. Jeg tror i hvert fald ikke, det ærede medlems forklaring var rigtig.

Jeg skal altså anbefale lovforslaget. Vi ønsker gerne at få det i udvalg, og vi er villige til at gennemføre det meget hurtigt.

Aksel Larsen: Må jeg få lov til ved begyndelsen af min tale om dette lovforslag at komme med et hjertesuk i anledning af den måde, dette lovforslag er kommet på, men som har adresse til adskillige tilfælde.

Jeg tager folketingsarbejdet temmelig alvorligt, og jeg synes, at der er noget forkert for ikke at sige uanstændigt ved, at pressen eller journalisterne i mangfoldige tilfælde er langt tidligere og langt bedre orienteret end folketingets medlemmer. Her har vi en skattekuk, og det kunne vi læse noget om i aviserne om morgenen, mens vi officielt fik noget at vide om det om eftermiddagen her i tinget. Det forekommer mig, det må være sådan, at hvis regeringen er i stand til i forvejen at give oplysninger til offentligheden på den ene eller den anden måde om sine planer, må den også være i stand til at give de oplysninger, pressen får, til folketinget og dets medlemmer. Det burde ikke være sådan, at vi skal informeres om regeringens påtænkte lovforslag ved at læse avisen.

Må jeg derpå sige, at i hvert fald i den højtærede finansministers begrundelse, men vel også reelt, er der en sammenhæng mellem det her omhandlede lovforslag om tobaksbeskatningen og de øvrige skattelovsforslag, ministeren har fremsat, og navnlig udskrivningsloven. Det ville efter mit skøn være rimeligst, om man derfor behandlede disse lovforslag under ét eller på samme dag og for så vidt i samme udvalg, for de hænger jo sammen, og jeg kan ikke erklære mig tilfreds med, at vi nu skal behandle lovforslaget om forhøjelse af tobaksbeskatningen og derpå på tirsdag skal have første behandling af andre skattelovsforslag, der skal tjene som motiveringer for denne forhøjelse af tobaksbeskatningen.

Hvis det går sådan, som man har planlagt — det ved jeg jo ikke om det gør — har vi ikke alene første behandling af forslag til lov om forhøjelse af tobaksafgifterne i dag, men vi skal senere på dagen have udvalgsbehandling af lovforslaget, og det er i hvert fald en plan eller et håb fra regeringens side, at man skal kunne få anden og tredje behandling og dermed den endelige vedtagelse af den forhøjede tobaksbeskatning gennemført i løbet af tirsdagen, den samme tirsdag, hvor vi har første behandling af forslag til lov om udskrivning af statsskat. Hvis det kommer til at gå sådan, vil det altså sige — mån må i alt fald erkende, at dette er teoretisk rigtigt — at på basis af en plan eller et løfte om, at der muligvis vil blive foretaget skattnedsættelse efter tirsdag, skal vi på tirsdag vedtage skatteforhøjelse på et andet område. Jeg synes ikke, dette er rigtigt. Jeg synes, man må være helt sikker på, at de forudsætninger, der er fremført for folketinget i den højtærede ministers fremsættelsestale, også vil holde stik, at de vil gå i opfyldelse, før man er i stand til at gøre dette lovforslag færdigt fra folketinget.

Dernæst vil jeg stille spørgsmålet, om det er nødvendigt med denne skatteforhøjelse. Jeg er ikke af den mening, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen har doceret, at det ligefrem er skadeligt, ja, næsten livsfarligt for samfundet, om statskassen har overskud. Jeg tror, det vil være ganske godt, at statskassen har overskud, for derved vil den være i stand til at øve langt større indflydelse på penge- og kredit-